

Heinrich Rudolph Redecker

**Rector Academiae Rostochiensis Henricus Rudolphus Redeker/ IC. & Professor:
Publ. ... ad exequias, quas ... Domino Ulrico Elverß/ Senatori Rostochiensium ...
Vidua & Liberi eius moestissimi ... paratas cupiunt, Omnes Academiae Cives
amanter invitat : [Dabam Rost. sub Sig. Rect. 27. Oct. Anno 1675.]**

Rostochii: Kilius, [1675]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn751426970>

Druck Freier Zugang

Redeker, H. R.,

in

U. Elverss.

Rost. 1675.

27

51
RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
HEINRICUS RU-
DOLPHUS Redeker/
IC. Professor: Publ. & Fac.

sua Decanus,
ad exequias,
quas

Viro Amplissimo

DOMINO

ULRICO

Elverß/

Senatori Rostochiensium

Prudentissimo,

VIDUA & LIBERI ejus moestissimi,

Hodiè horâ primâ, in Æde Marianâ,

paratas cupiunt,

Omnes Academiæ Cives

amanter invitat,

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Universitatis Typ.

Salutem!

Uod ruinosus contingere
solet ædificiis, ut, si maximè
fulcris, arietibus atque colu-
mnis ad tempus sustineantur,
tandem tamen in casum der-
tur: idem de vitâ hominum,
morbis ultra modum onustâ,
ex vero vulgi verbo, proba-
tur scil. *Diuturnum morbum*,
mortem certissimam. Firmavit hoc dictærium suo exem-
plo *Vir Spectate apud nos prudentia Dominus ULRICUS*
CEBENS / *Seperator, Negotiator & Civis Rostochiensis*
industrius. Quod enim, propter varia adversæ vale-
tudinis incommoda, minitatus est sæpè, id Jovis die,
proximè præterito, quo miti & beato obitu excessit,
explevit. Diutini quidem morbi hostiles insultus, ex-
trema subinde interminantes, Medicorum solers cu-
ra, & qui supersticit naturæ vigor, in aliquot quidem
annos, feliciter repulit, ut collapsas ceterum vires,
præter opinionem omnium, colligeret. Ast, quæ fuit
domestici hostis vis atque pertinacia, tandem ani-
mam, in tam causario corpore agrè morantem,
morbis

morbi vehementia excussit, Nobisq; quidebita huma-
 nitatis sensu ducimur, mortem hanc Programmata fu-
 nebri indicare, & publicis exequiis frequentare, ne-
 cessitatem imposuit. Natus autem est pie defunctus no-
 ster Senator **ELBERS** trigesimo die Junii An. 1610.
 & quidem in hac Civitate Rostochiensis, quæ vetu-
 stæ gentis Henetæ caput, & Musarum haud infima.
 sedes est. Patrem habuit Virum probatæ vitæ & fi-
 dei **ULRICUM ELBERS** / Civem & Centumvi-
 rum Rostochiensem, nec non Cassæ publicæ præfectum
 solertissimum: Matrem vero Fœminam ornatissimam
ANNAM EDER. Avum Paternum referunt
 & laudant vidua & liberi mœstissimi Virum Prænobi-
 lem & maximè Strenuum Dominum **GOTTHARDUM**
ELBERS / Serenissimi Principis ac Domini, Domi-
 ni **ULDARICI** Ducis Mechlenb. & Episcopi Sveri-
 nensis, gloriosæ recordationis, supremum stabuli Ma-
 gistrum, & Capitaneum in Butzau: qui, nisi me-
 omnia fallunt, ex Nobilissima **ELVERORUM** gente
 inter Lubecenses & Lyneburgenses Patritios Clarissi-
 mæ, oriundus, haud leve decus suis addidit majori-
 bus, cum tanti Principis tantus Minister non nisi de
 meliori luto fuerit formatus: Aviam Maternam
GESCHE BRUNEN / Matronam virtutum lau-
 de Clarissimam. Avus Maternus ipsi fuit, Vir Præ-
 stantissimus **JOACHIM EDER** / Civis Rostochi-
 ensis, & inter Sutores Tribunus; Avia Materna
 fœmina Lectissima **ANNA MÜNDEMANN**.
 His majoribus **DN. ULRICUS ELBERS** natus, & sa-
 cro fonte renatus, ad pietatem & curam rei familia-
 ris, cum studia non usque adeo omnibus ex voto
 eveniant, educatus est, animumque, rebus quæren-
 dis

dis aptum, dum adolevit, ad mercaturam appulit.
Nec defuit optatis successus. Siquidem in Ministerio Dn.
JOHANNIS BRODEN Civis & negotiatoris Ro-
stochiensis primarii, integrum septennium tantâ cum
fide tantâque cum industriâ, cum in Panni commer-
cio ille excelleret Mercator, peregit, ut laudem à
Domino, mercedem autem ex fide & industriâ mere-
retur. Illo officio solutus, non terrestria duntaxat, sed
& maritima tentare voluit commercia, quæ ex æ-
quo feliciter cesserunt. Cum itaque fortunatos fe-
cisset in negotiatione progressus, anno 1633 honestam
vitæ sociam tanto cum desiderio quæsit, quanto
cum damno rei familiaris illâ carere amplius non po-
tuit. Nec tamen voluit illoris, ut ajunt, manibus,
ad conjugii sacra transire, quin illorum potius adhi-
bere consensum & consilium, quibus matrimonii
arbitrium leges faciunt, Fidem itaque conjugalem
virgini illo tempore svavissimæ, hodiè viduæ super-
stiti mœstissimæ, **ANNÆ GUNEMANE** spon-
dit, eamque, publicâ benedictione adhibitâ, pro-
spéro eventu consummavit. Conjuges enim hi con-
junctissimi, nunquam templum Deæ viriplacæ, ut acer-
bè dissidentes in gratiam æquis conditionibus redi-
rent, ingressi sunt, sed integer semper amor, & fides ma-
trimonialis immaculata, in quadragesimum secun-
dum annum, quæ inter mortales rara est felicitas,
firmata maximi delectamenti fuit. Nec vero matri-
monium hoc, ultra longissimum tempus, Bono cum
DEO, continuatum, prosperum duntaxat fuit, sed &
decimâ tertiâ prole secundum atque beatum. Quæ lu-
culenta conjugalioris amoris pignora, & quasi obsoles-
centiæ fidei, pressiori vinculo amantissimos hosce
conju-

conjuges constrinxerunt. Sex autem filios & septem
 filias Matrona Vidua enixa est, ex quibus quatuor
 filii, & duæ filiolæ, scil. ULRICUS, PASCHEN,
 HEINRICUS, & JOACHIMUS, nec non ANNA &
 ILSABE gemellæ, maturiori obitu mortalitatem exu-
 entes, in tenerâ ætate animam Creatori suo reddide-
 runt: Altera etiâ ANNA & CATHARINA Patris mor-
 tem, turbato naturæ ordine, anteverterunt. Illa enim
 Civi & Negotiatori Rost. dum vixit, optimo, CAR-
 TEN VOTHIO nuptui data, Sex nepotibus Patrem
 beavit, quorum quatuor, nempe ANNA, ULRICUS,
 DOROTHEA SOPHIA, & CATHARINA ELISA-
 BETH immaturè nimis utroque Parente, & jam Avo,
 orbat, hucdum superstant. Hæc autem Viro Re-
 ver. & Clarissimo Domino M. MATTHÆO WJ-
 SEN/ Pastori Mariano & Seniori Neo-Branden-
 burgico in matrimonium elocata, in primo puerperio
 occubuit, matremque brevi post filiulus, quem infe-
 lici partu genuit, secutus est. Reliqui quinque libe-
 ri hodiernum, per DEI gratiam, superstites, in Patris
 defuncti funere filialem contestantur dolorem.
 Quos inter ILSABE, Civi & Negotiatori Gustrovi-
 si Primario JOHANNI ECHLITZEN connubio
 juncta, quintâ prole Patris familiam auxit: DORO-
 THEA autem Civi & Negotiatori Rostochiensium
 Præstantissimo JACOBO DÄNIGES in vitæ con-
 sortium elocata, primâ sobole Patrem exhilaravit.
 ULRICUS SS. Th. & Phil. Studiosus Eximius, quia pro-
 pter inbecillitatē corporis exsequias paternas ire pro-
 hibetur, lacrimistamen Paternū funus comitatur. SO-
 PHIA Virgo lectiss. Viro Probatissimo PETRO QUAL-
 MANNO Organistæ Mariano desponsata, cum fratre
 DANL

DANIELE artium liberal. Studioſo, debito cum luſtu
 defuncti Patris ſunus comitantur. In vitâ privatâ talem
 ſe noſter Ulricus præſtitit, qualem bona Civitas deſide-
 rat civem frugi. Ante enim, quam in Senatum eligeretur,
 id egit, & ita actiones ſuas compoſuit, ut boni civis
 munia libenter, ſtudioſè & providè ſubiret, officia-
 que ſibi demandata cum laude ſingulari exornaret.
 Poſtquam autem Anno 1662. publico ſuffragio ad
 Senatoriam evectus eſt dignitatem, nunquam non
 publico conſilio adſuit, & Judicis officium, tam in
 Judicio tutelari, quàm populari, religioſè, & vel ad in-
 vidiam, ſuſtinuit. In communi autem vivendi gene-
 re, fuit erga Deum devotus, erga ſuperiores ſubmiſ-
 ſus, erga pares modeſtus, erga pauperes liberalis; ut
 nemo non, civem bonum & utilem in caſum datum
 eſſe, teſteretur publicè. Cæterum quod ab initio di-
 ctum eſt, corpus ejus, quod externâ ſpecie validum
 videbatur, & omni vitio liberum, tantis per aliquot
 retro annos affligi cæpit morbis, ut ſubinde Medico-
 rum ſolers cura vix animam in corpore, ſeu hoſpi-
 tio male parato, retineret. Ante annum autem, &
 quod excurrit, cœpit pertinacia morbi omnem vim
 ſuâ aſperius explicare, & in Senatoris hujus vitam acer-
 bius graſſari, quod ipſum Vir Experientiſſimus Du.
PAULUS JOACHIMUS STOCKMANNUS Medici-
 næ Doctör celeberrimus, & Amicus noſter honora-
 tiſſimus curatori enarratione recenſet. *Macarites*
noſter per integrum anni ſpatium à morborum inſultu
baud quaquam immunis fuit, ſed eſſi lecto adhæreſcere
non ſemper coactus ſit, attamen calculus, aſhma, perpetua
tuffis & tabes (quorum morborum Comitæ indixit ſine
dubio GENERALISSIMUS ille ſcorbutus, cum pallidâ mili-
tum

tum suorum cohorte) tanto cum impetu eum attriverunt & enervarunt, ut, cum d. XXI. Octob. circa tempus matutinum, accersitus, ex pulsu longè periculosissimo & formicante, qui exhaustis viribus certum mortis indicium portendebat, eum agonizantem & morti proximum pronuntiarim, uti etiam post abitum meum Beatus jam noster elapsis a libuot horis inter Assantium preces piè placidèque exspiravit. Hoc est, Cives Honoratissimi, Viri hujus Senatorii vitæ curriculum, quod ultra annum sexagesimum quintum, adeoq; ultra annum, quem curiosi naturæ humanæ scrutatores difficillimum climactera statuunt, non sine singulari DEI gratiâ, produxit. Postquam autem sensit, nimis robusto & inveterato jam malo medentium auxilia inferiora, morbiq; perniciem vinci humanâ ope non posse, actumque de præsidis ab hominibus petendis, omnem fiduciam vitæ atque salutis in eum rejecit, cui uni nunquam senectus, atra nec mors imminet. Adeoque non fracto nec demisso animo, sed æquâ mente quiescens, spem omnem in Salvatore humanæ Gentis repositam amplexus est, & relictâ omni ceterum rerum humanarum curâ atque sollicitudine se totum DEO ejusque voluntati permisit. Advocato itaque verbi divini Ministro Pl. Rev. & Clarissimo Viro DNO. M. LUDOVICO BARCLAJO Archidiacono Mariano fidelissimo, & Amico nostro honorando, seriam peccatorum, in omni vitâ commissorum, pœnitentiam egit, & ad ultimam animæ medelam scil. Salvatoris Sacro sanctam Synaxin unicè anhelavit. Illo itaque viatico, ad æternam salutem, instructus, faciscente paulatim lingua, placidè, circa horam primam die

die XXI. Octobr. obdormivit, postquam LXV. annos,
octo menses, tres septimanas & tres dies, in miserā
hāc ærumnarum valle transegit. Quoniam itaque ho-
dierno die, circa horam primam, in templo Mariano,
Viro huic Senatorio iusta & novissima sunt solven-
da, & corpus exanime humanum, Nostrum erit,
CIVES ACADEMICI, Viduæ & Liberis marito &
patre orbatis, nec non honorandæ Affinitati, nostram
commiserationem publice testari, & funerum so-
lennia frequenti præsentia condecorare. Quod ut
sedulò faciatis, Vos pariter omnes iterum,
iterumque amicè com-
pello.

Dabam Rost. sub Sig. Rect. 27. Oct.
Anno 1675.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and mostly illegible due to fading and the age of the paper.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and mostly illegible due to fading and the age of the paper.

tum (suorum cohorte) tanto cum impetu en-
 ervarunt, ut, cum d. XXI. Octob. circa
 num, accersitus, expulsu longè periculosissim-
 qui exhaustis viribus, certum mortis ind-
 bat, Eum agonizantem & morti proximum
 uti etiam post abitum meum Beatus jam
 libuot horis inter Astantium preces pie p-
 ravit. Hoc est, Cives Honoratissimi, Vi-
 tōrii vitæ curriculum, quod ultra an-
 mum quintum, adeoq; ultra annum
 naturæ humanæ scrutatores difficillim-
 statuunt, non sine singulari DEI gra-
 Postquam autem sensit, nimis robusto
 jam malo medentium auxilia inferio-
 perniciem vinci humanâ lope non po-
 de præidiis ab hominibus petendis,
 am vitæ atque salutis in eum rejecit, cui
 senectus, atra nec mors imminet. Adeo-
 cto nec demisso animo, sed æquâ me-
 spem omnem in Salvatore humanæ
 tam amplexus est, & relictâ omni ce-
 humanarum curâ atque sollicitudine
 ejusque voluntati permisit. Advoca-
 divini Ministro Pl. Rev. & Clarissimo
 LUDOVICO BARCLAJO Archidia-
 fidelissimo, & Amico nostro honoran-
 catorum, in omni vitâ commissorum,
 egit, & ad ultimam animæ medelam
 Sacro sanctam Synaxin unicè anhelavit.
 viatico, ad æternam salutem, instruct-
 paulatim lingua, placidè, circa ho-

